

[Lysholt Hansen.]

ter for SF og alle andre partier her i tinget deltager i disse møder, således at man hører både for og imod de forsvarspolitiske og udenrigspolitiske synspunkter, som man taler om dér, og alle, der er til stede, kan deltage i diskussionen. Der er altså ikke tale om propaganda; propaganda er noget ensidigt, og her er i hvert fald ikke tale om nogen ensidig orientering. Vi kan under disse forhold ikke stemme for tekstanmærkningen og anbefaler, at man stemmer imod.

Niels Ravn: Det var jo et voldsomt angreb, hr. Lysholt Hansen startede med heroppefra på det konservative folkeparti og på vor politiske ordfører. Jeg synes, hr. Lysholt Hansen gør sig skyldig i meget stor forenkling i fremstillingen og med hensyn til de tal, han jonglerede med. Ét er, at man omtaler tallene, men man bør så også tage stilling til baggrunden for disse tals fremkomst og endvidere til, på hvilken måde man har taget stilling til denne udvikling henholdsvis fra regering, regeringspartier og opposition; jeg synes nok, disse to ting skal med ind i billedet.

Hr. Lysholt Hansen ved jo lige så godt som jeg, at når vi har haft denne voldsomme stigning i de offentlige udgifter igennem disse år, så er hovedårsagen løn- og prisstigninger, og dertil kommer så det, vi kalder de lovbundne udgifter. Jeg tør nok sige, at der er forskel på, hvorledes regering og opposition har taget stilling på disse områder. Der er fra regeringens og regeringspartiernes side igennem hele denne folketingssamling taget kraftigt fat på disse problemer, dels på at bremse løn- og prisstigningerne, dels på at trænge ind på det område, der hedder de lovbundne udgifter, for det er jo den vej, vi skal, hvis vi skal komme disse stigninger i de offentlige udgifter til livs.

Vi har altså vist en vilje til at ændre dette forhold, men hvorledes har socialdemokratiet stillet sig, når det drejede sig om disse ting? Det vil jeg gerne spørge hr. Lysholt Hansen om.

Det er rigtigt, som hr. Lysholt Hansen var inde på, at der i socialdemokratiets udtalelse i tillægsbetænkningen rettes et ret voldsomt angreb på regeringen. Man skriver faktisk lige ud, at regeringen mangler an-

svarsbevidsthed ved tilrettelæggelsen af den økonomiske politik. Og dér kommer man så igen ind på, at der er en stigning i de offentlige udgifter i år sammenlignet med i fjor på ca. 4 milliarder kr. Det kan ikke nægtes, men man må dog hertil lægge, at regeringen og dens partier har nedbragt dette tal dels gennem forårets besparelser i 1970, dels gennem efterårets besparelser med ca. 1/5; ellers var tallet blevet 5 milliarders og ikke 4 milliarders stigning.

Og hvad har så socialdemokratiets og hr. Lysholt Hansens indsats været på det samme område? Jeg har talt op, hvad det er, socialdemokratiet nu vil stemme for ved finanslovforslagets tredje behandling henholdsvis i form af mindre udgifter for det offentlige eller i form af større udgifter, og dér er jeg kommet til tallet 357 mill. kr. Jeg synes også, det sætter indstillingen til de problemer, som hr. Lysholt Hansen jo meget rigtigt pegede på er problemer, i relief til den stilling, regeringen og dens partier tager: at søge frem til en virkelig neddæmpning i disse stigninger i den offentlige sektor, mens socialdemokratiets indsats altså har været indtil dette øjeblik, også i relation til det finanslovforslag, vi behandler i dag, det stik modsatte: en række nye udgiftkrævende forslag.

Jeg synes også, at den perspektivplan, vi lige har fået ind ad døren, tilsiger os, at den linje, som er lagt af regeringen og dens partier, må vi følge, hvis vi vil komme denne udvikling til livs. Man bruger i denne plan — som jeg i øvrigt ikke skal beskæftige mig med i dag, det får vi jo lejlighed til senere i ugen — udtrykket, at der skal en målbevidst indsats til, hvis den stigning i de offentlige udgifter, som tager alt for mange af vore kræfter, af vore ressourcer og af vort personale, skal bremses; hvis vi skal komme denne udvikling til livs, er det nødvendigt med denne målbevidste indsats. Og det er min bedømmelse, at regeringen og dens partier har vist, at man ønsker og at man vil denne målbevidste indsats.

Jeg kan afslutte mine bemærkninger i relation til ændringsforslagene med at sige, at jeg vil anbefale, at man stemmer for samtlige de af ministeren stillede ændringsforslag tiltrådt enten af hele finansudvalget eller af et flertal, og jeg vil anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet